

[Socialministeren.]

at jeg vil anse det for meget paakrævet, at Lovforslaget vedtages. Trods den Bedring i Arbejdsløshedssituationen, som har fundet Sted gennem de sidste Par Aar, er Antallet af arbejdsløse stadig saa stort, og i Øjeblikket stigende, at det er nødvendigt, at alle de Veje, der kan føre til en Bedring, forsøges. Det er naturligvis begrænset, hvad dette Lovforslag, hvis det bliver ophøjet til Lov, kan udrette til Opnaaelse af en mere retfærdig Fordeling af Arbejdet, men derfor er der alligevel ikke nogen Grund til at lade denne Side af Problemet ligge. Det virker aabenbart urimeligt, at visse Arbejdere arbejder ud over den normale Tid — og det drejer sig for hele Landet om tusindvis af Timer — medens samtidig Arbejdere gaar rundt uden at kunne faa Beskæftigelse. Det er en Retfærdighedshandling at give de arbejdsløse Del i dette Arbejde, som de allerede beskæftigede bedst kan undvære, og jeg skal som for de andre Forslags Vedkommende anbefale det høje Ting at underkaste dette Forslag en hurtig og velvillig Behandling.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærboel): Jeg skal tillade mig for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler og om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta*. I Princippet svarer Lovforslaget til den nugældende Lov, som saa ofte har været drøftet her paa Rigsdagen, at det næppe er nødvendigt nu at komme ind paa en nærmere Omtale af alle Lovforslagets Enkeltheder.

Blandt de foretagne Ændringer, der i alt væsentligt er i Overensstemmelse med den Plan, som Regeringen skitserede over for Erhvervenes Repræsentanter før Folketingsvalget, skal jeg i Særdeleshed pege paa, at § 3 har faaet en noget tydeligere Redaktion, end Tilfældet er i den nugældende Lovs tilsvarende Paragraf. Endvidere er Bestemmelsen i den nugældende Lov om, at Indførselen af en Vare ikke for nogen Importør kan nedbringes til mindre end 45 pCt. af Importværdien i 1931, udgaaet. I Paragraffens sidste Stykke er indført en nærmere Definition af Begrebet Importør, og for at afbøde nogle af de Vanskeligheder, der opstod ved fortsat at basere Importtildelingen paa den enkelte Importørs Import i 1931, lægges i Forslaget Hovedvægten paa de paagældendes Import i 1934.

Gennem Forslagets § 5 gives der større Bevægelsesfrihed over for nye Importører,

idet man ikke er bundet af den gamle Regel om, at der ikke kunde stilles mere end 3 pCt. af Fordelingens Kronebeløb til Raadighed for nye Importører.

Ved Loven af 22. December 1934 indførtes en ret kompliceret Administration af Valutaordningen, hvilken gennem Forslagets § 6 søges forenklet, idet Valutaraadet og det raadgivende Valutanævn er slaaet sammen. Der er sket visse Ændringer i Raadets Sammensætning; saaledes er Landbrugsraadets Repræsentation uvidet.

Til Deltagelse i Udarbejdelsen af de periodiske Planer for Importens Regulering gives der Erhvervsorganisationerne Adgang; og i § 7, Stk. 1, gives der dem en tilsvarende Adgang til at følge Administrationen. I samme Stykke fastsættes, at Handelsministeren efter Samraad med Nationalbanken træffer Bestemmelse om Valutakontorets Ledelse; dette har ikke tidligere været udtalt i Loven.

I § 7, Stk. 4, forbydes Salg af Valutaattester, og Overtrædelse af denne Bestemmelse kan medføre Fortabelse af Importretten; forinden Ministeren i saadanne Tilfælde træffer Afgørelse, skal Sagen dog forelægges for Rigsdagens Valutaudvalg.

Endelig vil jeg gøre opmærksom paa § 11, der tilsigter at forebygge urimelig Prisstigning og giver Ministeren Adgang til at lade foretage nærmere Undersøgelse, i givet Fald ved Anklagemyndigheden, dog at Sagen i saa Tilfælde forinden vil være at forelægge for Rigsdagens Valutaudvalg.

Om Nødvendigheden af at opretholde Valutareguleringen kan der ikke være Tvivl. Jeg vil i saa Henseende henvise til den Oversigt over Indførselsrestriktioner i forskellige Lande, som følger med Lovforslaget. Alle Lande har praktisk taget under forskellige Former gennemført og opretholder Importreguleringer, derimellem Lande, der økonomisk og beskæftigelsesmæssigt staar langt stærkere end Danmark. Jeg tror heller ikke, at nogen, som har blot lidt Kendskab til de henhenhørende Forhold, og som ønsker den bedst mulige Udnyttelse af Danmarks Erhvervsmuligheder, vil gaa ind for en Ophævelse af Valutareguleringen. Et saadant Standpunkt vilde simpelt hen være i Strid med vort Lands allerbetydeligste Interesser.

Jeg ved godt, at der er nogle Medborgere, som erkender, at det er paakrævet i Princippet at opretholde den nuværende Ordning, men som mener, at vi skal indstille os paa en Afvikling af denne. Det var jo ønskeligt, om en saadan Afvikling kunde finde Sted paa Baggrund af en Lettelse